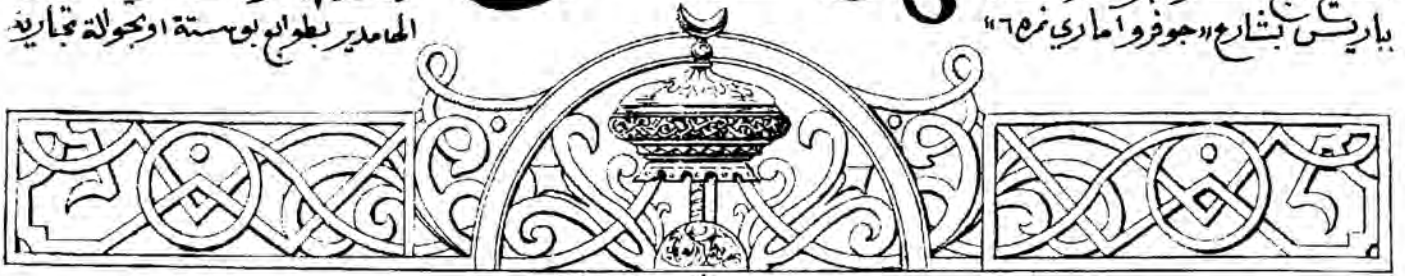

السنة الأولى جريدة سياسية
ادبية تجارية مديرة ومحررها
الشيخ ج. سانوا أبو نظارة المصري
باريس شارع «جوفروا ماري» ٦٥

لكنصف

قيمة الاشتراك سنويا فركل وم
جريدة الى نظارة وجريدة التودد
وعلاواتها فركل سنويا ثرل
الحامير بطون بوسنة وبحولة تجاريد

عدد ٧ باريس في ١١ رجب الغزسنة ١٢١٧
الصلح والحرب في الشرق والغرب
ما اجل الصلح . ازهاره عاهرة ورويتها مبرجة
للأبصار فهو مهدي الخواطر ومربط النفوس وضممش
الارواح والميثة فيه مخفوفة بالاطمان ملحوظة
بهديو السرو براحة القلوب قد من الله بها على من سلك
طريق القنع والانصاف والمدل وخصرا دولتنا العلية
ولعمري ان مولدها الجليل لا عظم الياسين بتديره
المعروف وتعليقه المألوف وكذلك ترى رعاياه رافلين
في حمل الدين والامان فيحق لهم ان يدعو لجلالة الخليفة
المعظم بالاعانة الربانية على ما ألهمه من بث اسباب
التمدن وتوسيع نطاق المعيشة من تبحر وزراعة وانثا
ديار علوم وفنون وصنائع الخاغير ذلك ولم يسمع
قديما بمثل ما تطوق به جيد هذه الدولة المحروسة
في هذه السنين الحاضرة من اللآلي الثمينة فكيف لا
يدعو كل انسان بدوام المز وتخليد الملك للسلطان
عبد الحميد خان المحبوب
وما خف بالصلح وتعلق بازياله النفيسة انبا فربا
الدولة الحسبة لعلمهم وتجربتهم بنكائب الحرب وبتأججها
الوخيمة المؤدية لبذل المال وفقد الرجال واقتدار
بدولتنا العلية لما بين الدولتين من المؤدة القديمة
والالفة التي غير خافية على كل فرنساوي وعثماني وري
الان جل همهم مبذولة في اتقان المرض العام
القابل وتنظيم موارده لان منه شتق فوائد همة لانا
اهل الدنيا بأسرها لانه ستعرض فيه اختراعات وابتدا
عات تتأولها الامم ويمود عليهم من الصلح الوافر والمناخ
التامة فزجولهم تمام السرور واستمرار الجهور
هذا وفي يوم تاريخه سيفتح ثانيا مجلس النواب

والثانو ويستفتحان بالنظر في المسأل المعلومة
سياسة مدنية فنتمنى لهم النجاح والبراج وحسن
المقاصد
اما الانكليز وما تكبدوه من الخائر وفقدوه من
النفوس والبادق والمداخ والمهمات منذ ابتداء
الحرب الى اليوم فهو عدد منهم نغزهم فيه ونقول لهم
لا تأخذون على خاظمكم فما يقع الا ان الشاظر وان كنتم
فقدتم ذلك فعدكم غيرا والحرب سجال يومكم ويوم
عليكم انما يامسكين منذ البداة ما شغنا شيئا
لكم بل كله عليكم لكن ما العمل؟ حسبكم كل الضربات
طابا والمتر شامبلين وزرستمركم ما شغنا
المورد وهذا يا اخواني تلخير بعض سياكم البيرة
في مصر والسودان ودياكم الخيشة في باقي اقطار
المسلمين وغير ذلك انتم ظلمة ونجاح النظام قليل وقد
قيل في المثل "تبشر القاتل بالقتل والنظام بالدمار
ولو بعد حين" فهذا قال نحن عليكم . ولو فرضنا
وتصورتم بتخيل انكم ان ما لكم الانكسار بالنسبة لما
تهدونه من انفسكم من كثرة الاموال والقوة وقلة
العدو فما يكون لكم فيه رباح ولا صلاح لانكم ظلام
مغروين تعجبين بانفسكم حفظتم شيئا وغابت عنكم
اشياء ما لكم في الكون الف ولا حبيب . الكل يتبع
هلاكم ويشمت في انزمامهم وغلبكم . انما يانكم ان
تتوبوا وتعدلوا عن طريق الكرم والكذبة ونقض
العهود وعدم التقيد بالكلية ولم تأخذواكم راجعا
من انفسكم فترون من يرجعكم زعما عن انفسكم فانتم
باغظم واتقوى من هلكه قاصم الجابرة وميد القناه
ما قلوا نصيحتي قبل ان لا ينفعكم الندم وتكونوا
كما قال الشاعر

تأث ولا تجعل لأمير تدبره
وكن راعيا للناس تبلى برحم
فامن يد الإيد الله فوقها

ولا ظالم إلا سبى بظالم
هذا وحيثما أنا بعدد ذكر أعمال الانكليزية فينا
ان نرقم هنا ملخص ما ورداينا من مكاتيبنا بالاسكندرية
وهما المويو صابونه وسعادة غريبون بك. لخصنا
مثالها لصيق المجال بعبارة سهلة وصوانه كاد يخفى
ان المحتلين قد حاولوا طويلا في وضع يدهم على
المحاكم الشرعية وبيع الاوقاف الخيرية فلم يستطيعوا
لتصدي اولها العزم القوي ومحبي الوطن الصادقين
فادروا لان لدهامهم وخلاهم واحتيالهم ودرروا ان
يضموا جميع فروع الديون المصرية الى بعضها وليكونها
قما واحدا ويجعلوا هذا المشروع بيد النك الذي
حتى يكتنوا ما يبروه والديون كلها تصير دخل يدهم
يتصرفون فيها كيف شاؤوا ويصبحوا هم المداينين
وكل ذلك مكسب لهم وحجة لاطالة اقامتهم الحما
لانهاية له قاتلهم الله وسلط عليهم من لا يرحمهم كاشل
باخوانهم السالفين وما ذلك على المولى ببعد

كروجر وشامبرلين

دعا يا بونظارة من العربي الفصيح . واتخفا بك
المصري المليح . وفش به غيلنا في الازدال . الي
بفطسوا في الترنفال . نش تصوم وتغريم يا
نحلا هلهلم وفرحنا فيهم . طيب يا سادة . آدي
حب العادة رايح اعمل كم رسم ورواية . تبطلوا
منهم للغاية . اصور لم كروجر رئيس جمهورية الترنفال
و شامبرلين وزير مستعرات انكلترا اصل ب الحرب
والقتال . ومن الرواية تسعوا حديث الانكليزي
والترنفال . بقي يا اولادي اصفوا اذقولي

قال شامبرلين وماهوش حاسن كروجر الى واقف
وراء - آه . ابارح الملكة ووزراها والانكليزية الى
في الدنيا كلها ظلموني لسابع ساعا بلغم ان عاكرنا
انتصروا على الترنفال واليوم لما جبا الخد الذي زي
الزفت والقطران لعنوا خاشي كاشا انا سب كسرتنا
جنب مدينة لادي سميت . كوريم . لو كان هنا قديم
الجزال وايت لفلقت دعاغه ببونية لانه عماروه
كره انزال - فقال كروجر في نفسه - الجزال وايت

ماهوش عمار ولا عاكره انزال انا الى يتجاروا للتسلط
على البلاد وسلب اموال العباد انتصارهم نادر . انا
احيا يا اهل الترنفال ندافع عن اوطاننا الى الانكليزية
بدمهم يتعدوا حدودها وعن عيالنا الى مرادهم ينا
سورهم وعن اموالنا الى قصدهم ينهبوها ونحن معا
دنا الذهب الى عينهم فيها فداقتنا ومقاومتنا احدا
وفارتم حرام المخلوق يلغنها والحالق يعاقبها -
فقال شامبرلين - اما غارت الترنغالية دول . عوي
ماكت اصدق الزم يقاومونا . بس كيف كسروا جيشنا
الجزار وقوا مظلمة واخذوا منا اسرا بالالقات . شى
غريب . وشى بس كده الا وماشين لقدام وغروا على
بلادنا - قال كروجر في نفسه - هو ربنا سبحانه ونعالي
يترك الضميف وينصر القوى عليه ؟ حاشا . آدي
عقابكم يا فثارين يا دجالين . انتم افكرتم انه خلق ادم
دي كلها عبدة لكم تملوا فيها كما شئتم - قال شامبرلين
- ياخذوا لم نصره نصرتين على بين ما يعملوا مركبا
المشجونة بالجور والمداخ الجهنمية الى رايحة تخلص
نارنا من المفاريت دول ومن هذا شهر زمن بيقنا
المقهر يرفق على پريتورية عاصمتهم - قال كروجر في
نفسه - ده عثم ابليس في الجنة - قال شامبرلين -
انما اذا ما جاش الرواسوا وهوضا دخل احنا عاصمتهم
يدخلوا هم عاصمتنا حقا تبقى شكة زي الين توشمت
فينا كل ادم الى يتين من الغيرة لملو شانا وارفع
قدرتنا . آه . يا راسي . جاي يا انكليز جاي . انا راي
نحي من يطغيا الى - فصاح كروجر وقال له - انا اطغيا
بدم اولاد جنك الى اجبرتنا بكفه - ثم كى على
راسه الابريق الملودم الذي بيده وتركه طافا في دم لولاد
جلده الذي تب هوفا قلم في حرب الترنفال
وقال - حتى اذا انصرت علينا بكثرة رجالكم واموالكم فلا فخر
بمور عليكم بذلك ولا امة تدلكم (بونظارة)

القسم الفارسي في معرض باريس

رسم هذا القسم لاوراني . في الصفحة الزاوية بالخوفا .
وتليه مقالة كهية بالفراوي . وضحت فيها ماهوش
التفحاي . ورسمت حذاء . سفيرة دولة ايران .
ونجله والشيخ محمد حسن وكتايحي خان . وهما مقالة
فارسية للشيخ المذكور . صاحب النثر والنظم المشهور

SOMMAIRE :

La Turquie et ses bonnes nouvelles. — **La France** et la réouverture de sa Chambre et de son Sénat. — **L'Angleterre** et nos condoléances pour ses désastres à Ladysmith. — **Kruger et Chamberlain**, la saynète, dont la traduction en français encadre notre dessin ci-dessous. — **La section persane à l'Exposition**, résumé arabe et persan de l'article qui suit notre grand dessin. — **Discours d'Abou Naddara** sur les progrès de la civilisation qui s'accomplissent dans l'Empire Ottoman. **Les Finances Égyptiennes**. Article de M. de St-Bonnet et S. E. Gremillon Bey. Tels sont les sujets des articles contenus dans la partie arabe du présent numéro.

KRUGER ET CHAMBERLAIN

Chamberlain (se croyant seul). — A la nouvelle de notre soit-disant première victoire, tout le monde me félicitait et saluait en moi le futur Vice-Roi de notre Empire africain. Aujourd'hui que nos troupes ont subi un terrible désastre, on me maudit. Goddam ! Si j'avais là cet âne de général White, j'en casserais la tête.

Kruger (à part). — Le général White n'est pas un âne, ni ses soldats des poltrons ; mais ceux qui se battent pour une cause injuste et criminelle ne sont pas toujours les vainqueurs. Nous défendons notre pays que les Anglais veulent envahir, nos familles qu'ils veulent asservir et nos biens, dont ils veulent s'emparer. Notre défense est donc légitime, tandis que la guerre qu'ils nous font est infâme.

Chamberlain. — Qui aurait jamais cru que les Boers résisteraient à notre choc. Comment ont-ils fait pour nous battre à Ladysmith ? Des milliers de morts et de prisonniers ! Shocking.

Kruger (à part). — Ces défaites sont le juste châtiment de l'arrogance britannique et une menace pour la vantardise des Anglais.

Chamberlain. — Mais nous aurons notre revanche. Nos renforts marchent sur Ladysmith. Nous sommes aujourd'hui le 13 novembre. Notre drapeau flottera le 20 sur Pretoria. Mais si le contraire arrive ? Si les Boers sont à Capetown ? Je me brûlerai la cervelle. Ah ! ma tête ! ma tête brûle.

Kruger. — Je m'en vais te la rafraîchir.

Chamberlain. — Qu'entends-je ? Qui est là ?

Kruger. — C'est moi, le Président de la République du Transvaal. Je te lave la tête avec le sang des Anglais que tu nous as obligés de verser. (Il vide son aiguère de sang sur sa tête et sort.) A. N.

LA SECTION PERSANE à l'Exposition de 1900.

La France serait fière si elle savait combien elle est sympathique aux peuples d'Orient, dont les poètes chantent ses louanges en arabe, en urd, en persan et même en indien. Son Exposition de 1900 les inspire déjà. « Nous la voyons diriger vers nous ses pas majestueux, disent-ils ; nous la contemplons, nous l'admirons et célébrons sa beauté. Mirza Mohammed Houssien Khan, dont les poésies sublimes lui valurent le titre de « Zoka-el-Molk » (l'Élu de l'Empire) et le prince Mohsen Mirza, fils de « Schims Echoara » (soient des poètes) viennent de composer deux odes magnifiques destinées à orner la façade de la section persane et les vitraux de l'intérieur du palais. C'est le cheikh Mohammed Hassem Sirdjani qui nous les a lues et fait savourer. Traduire ces belles poésies serait les profaner ; car l'esprit d'un auteur comme celui d'une essence s'évapore en le transvasant. Nous nous bornerons donc à les résumer.

Ces deux éminents poètes persans, dignes émules de l'immortel Sadi, le divin chanteur de la rose, après avoir salué la France, la Puissance amie d'Iran, et fait des vœux pour son bonheur et sa prospérité, chantèrent l'Exposition de 1900 qui réserve un accueil gracieux et cordial à toutes les nations civilisées et lui souhaitèrent un succès sans précédent : « Tu ouvres, lui disent-ils, les portes de tes beaux monuments et de tes palais splendides au génie humain qui va briller dans tes murs d'un éblouissant éclat. »

Ces vers, qui résonnent encore mélodieusement dans nos oreilles, nous donneront l'envie de nous rendre de nouveau à l'Exposition que nous visitons souvent, grâce à l'amabilité de son Commissaire général,

M. Picard, pour suivre les progrès de l'édification de nos sections orientales. L'heureux hasard a voulu que nous y rencontrions L. E. le général Nazar Aga, son fils Youssof Khan, le général Ketabgy Khan, commissaire général de la section persane et le cheikh Mohammed Hassan Sirdjani, son directeur qui en visitaient les chantiers. Nous nous sommes donc trouvés en pays de connaissance ; car ces personnages nous honorent de leur amitié. D'ailleurs, notre dessin ci-dessus les représente, à peu près, devant la façade de leur section qui sera sans doute un des clous de l'Exposition de 1900 ; car elle est la reproduction exacte du palais Medressé Maderschah d'Ispahan. Cet édifice sera orné avec une magnificence tout orientale. La porte d'honneur s'ouvre sur un kiosque à musique ; en arrière, après avoir traversé le grand salon, on trouve un bazar où seront exposés tous les produits du sol et de l'industrie de la Perse. La partie la plus originale du palais et la terrasse qui le domine. Elle portera deux pavillons à colonnades, habilement copiés par M. Philippe Meriat, l'architecte, d'après ceux du « Palais des 40 colonnes » d'Ispahan. Ces pavillons, de sept mètres de hauteur, sont portés par une forêt de colonnes consistant en un assemblage curieux de miroirs taillés à facettes auxquels les jeux de lumière donneront un prestigieux éclat ; pendant la nuit, ce sera l'électricité qui allumera mille feux scintillants et multicolores dans cette étonnante escarboucle. S. E. Ketabgy Khan réalise dans l'édification de ce brillant palais, un chapitre des « Mille et une Nuits » qui eût étonné Antoine Galland lui-même. Nous sommes sûr que S. M. I. Muzaffer-ed-Din Schah, en visitant Sa section persane, sera content de se trouver dans un des splendides Palais de l'ancienne Capitale de Son Empire.

ABOU NADDARA.

Le Gérant : G. LEFEBVRE.